

IOLANTHE eller HALV ÄLVA

Opera i två akter av Gilbert och Sullivan

Svensk version: Henrik Eriksson, oktober 2002.

DRAMATIS PERSONÆ

LORDKANSLERN

GREVE PÄRON

GREVE BYRON

VAKTSOLDAT SNYGG

ELON GRANN (*arkadisk svinaherde*)

ÄLVDROTTNINGEN

IOLANTHE (*älva, mor till Elon*)

CELIA (*älva*)

LEILA (*älva*)

FLETA (*älva*)

JOSEFIN (*arkadisk herdinna, myndling till kanslern*)

KÖR AV LORDER OCH ÄLVOR

AKT I – Ett arkadiskt landskap

AKT II – Parlamentets överhus

Premiär på Savoyteatern 1882–11–25.

AKT 1

[Ett arkadiskt landskap, skenbart folktomt, men ur olika gömställen trippar älvor fram, en efter en, och trippar sej samman i en balettrupptripp.]

1. ÄLVORNAS ÖPPNINGSKÖR (Celia, Leila och älorna.)

Älvor:	Trippa hitåt, trippa ditåt ägnar älorna sin flit åt. Trippar lätt och trippar nätt på vårt älvalika sätt. : Trippa hit och trippa dit och trippa fram en liten bit och trippa lätt och trippa nätt på vårt älvalika sätt. :
Celia:	Vi är älskliga små älvor, skygga, blyga, ganska sippa, som gracila och mobila måste trippa, trippa, trippa. Men om efter något skäl till tripperit ni är på spaning, får vi svara att vi själva inte har den minsta aning.
Kör:	Vi har inte minsta aning, ingen aning! Trippa hit och trippa dit och trippa fram en liten bit och trippa lätt och trippa nätt på vårt älvalika sätt.
Leila:	Att va' älva och va' hipp är en häftig egotripp. Man får bo i skogsmiljö, slipper stå i bostadskö, badar i en daggdroppssjö, surfar på en flinga snö, evigt ung och vacker mö slipper åldras, slipper dö. Fick man bara slippa trippa slapp man efter andan kippa...
Kör:	Låt oss slippa trippa! Trippa hit och trippa dit och trippa fram en liten bit och trippa lätt och trippa nätt på vårt älvalika sätt. Vi är älskliga små älvor, skygga, blyga, ganska sippa, som gracila och mobila måste trippa, trippa, trippa – måste trippa – måste trippa. Trippa hitåt, trippa ditåt ägnar älorna sin flit åt. <i>[tung suck i sista takten]</i>

Celia: Det är inte lika kul sen Iolanthe förvisades.
 Leila: Nä, hon var ballaste älvan.
 Och vicka trippar vi hade då hon var med!
 Fleta: Vad gjorde hon för hemskt för att bli förvisad av drottningen?
 Leila: [*ser sej om, tecknar med fingret att alla ska komma närmare*]
 Hon gjorde det med ... [*kväver ett skratt*]
 Älva1: Med Oberon?
 Älva2: Med Puck?
 Älva3: Med faun och hans mormor?
 Fleta: Med Pan själv?
 Leila: Äsch, det har vi väl alla gjort! Men Iolanthe gjorde det ...
 med en DÖDLIG! [*Alla älvor drar chockade efter andan och tissel utbryter men tystnar tvärt vid Älvdrottningens entré.*]
 Drottn: Ack, små älvor, idag är det tjugofem år sedan Iolanthe lämnade oss. Vad jag saknar henne!
 Leila: Och vet drottningen var hon har bott hela tiden? I en svinstia!
 Drottn: En svinstia? Men varför i hela världen? En sakristia kunde jag förstå...
 Fleta: Vilka svin bor i en sakristia?
 Leila: Nattvardsvin!
 Drottn: Varför vistas hon inte i skogen, som vi?
 Leila: Ja, vi är ju inte några inälvor!
 Celia: Kära drottning, kalla hit Iolanthe så får hon själv förklara!
 Drottn: Ja, låt gå, men kom ihåg – jag tänker inte förlåta henne!
 [*Hon reser sej och mixtrar med trollspöt.*]
 Leila:[*viskar*] Smart Celia, drottningen veknar och du blir älvräddare!

2. ÅTERKALLELSEN (Drottningen, Iolanthe, Celia, Leila och älvarna.)

Drottn: Iolanthe! Från förvisningen jag dej kallar!
 Kom hit till oss, kom, kom Iolanthe!
 Celia: Iolanthe!
 Leila: Iolanthe!
 Kör: Kom hit till oss, Iolanthe, Iolanthe, kom!
 [*Iolanthe dyker upp lite magiskt, klädd i paltor.*]
 Iolanthe: Jag skäms och räds, min skuld är tung och svår,
 förstäms och gläds – här är allt som igår!
 Drottn: För ett grovt brott emot vår älvalag
 vi dömde dig till livslång landsförvisning,
 men lag förutan nåd är hjärtlös lag.
 Stig upp! Stig upp, du är benådad!
 Iolanthe: Benådad!
 Kör: Benådad!
 [*Paltorna faller av Iolanthe. Nu älvaklädd omfamnas hon av alla.*]
 Kör: Hon som var vår bästa vän, Iolanthe, Iolanthe,
 hon är här hos oss igen, Iolanthe, Iolanthe!
 Smärtan din har smärtat oss,
 svärtan din har svärtat oss,
 saknad skar i hjärtat oss, Iolanthe, Iolanthe!
 Celia m fl: Iolanthe! Leila m fl: Fröjdar nu av hjärtat oss.
 Alla: Iolanthe, Iolanthe!

Drottn: Men nu måste du tala om varför du bott i en svinstia!
 Iolanthe: För att vara nära min son, Elon Grann. Han är svinaherde.
 Drottn: Kära nån, vi visste inte att du hade barn.
 Iolanthe: Han föddes sedan jag övergivit fadern enligt Ers majestäts kloka beslut. Han vet inte ens om att han har någon far.
 Fleta: Hur gammal är lillen? Är han söt?
 Iolanthe: Han är tjugofyra och mycket söt. Han älskar Josefin, en rar flicka som är lordkanslerns myndling.
 Leila: En dödlig flicka, varför det? Det finns rara älvor också ...
 Iolanthe: Men Elon är bara halv älva, från midjan och uppåt.
 Drottn: Halv älva – det skulle jag vilja se.
 Iolanthe: Det går bra, här kommer han nu!
[Elon kommer in med gris i band, herdeklädd och på strålande humör. Han ser inte älvarna som dragit sig bakåt på scenen.]

3. ELONS ENTRÉ (Elon och älvarna)

Elon:	Gomorrn, go'mamma! <i>[Iolanthe pussar honom.]</i> Go'mamma, gomidda! Jag kom meddetsamma för planer är smidda som gör mej så lycklig att jag kunde spricka för jag är så kär i en underbar flicka och vi ska ha bröllop idag, idag, ja, vi firar bröllop idag!
Kör:	Och dom ska ha bröllop idag, idag, ja, dom firar bröllop idag.

Iolanthe: Åh, då har lordkanslern till sist gett sitt samtycke.
 Elon: Nej, han säger bara att en svinaherde inte duger åt en lordkanslers myndling. Men vi gifter oss ändå idag och jag är beredd att ta konsekvenserna. *[ser älvarna]* Men har du sett vad många flickor som står där! Vad kan det vara för några?
 Iolanthe: Det har hänt något underbart – drottningen har benådat mej. Och det där är mina systrar!
 Elon: Tack, ers drottning! Grattis, mamma! Och vilka läckra –
 visar!
 Leila: Som gärna kommer på bröllopfesten!
 Elon: Nej, det går inte. Jag har inte vågat berätta för Josefin att min mamma är älva. Hon tror att jag är dödlig och det är bäst så.
 Celia: Hur så? Det väl ändå oändligt mycket bättre att vara älva.
 Elon: Fast jag är ju bara halv älva! Halv älva på förmiddagen, halv älva på kvällen. Jag tänker som en älva, min överkropp är odödlig och kan göra sej osynlig men kvar finns mina lallande fånar till ben. Kolla, håriga är dom också! *[Drar upp byxben, älvarna tittar närmare, ryggar sen tillbaka med bestörta ljud]* Och dödliga, dom går mot döden vart dom går.
 Drottn: Men din hjärna är en älvas och då bör du göra en intellektuell karriär. Låt se, jag har ett par valkretsar till mitt förfogande. Vad skulle du tycka om att bli parlamentariker?

Iolanthe: En riksdagsälva, så charmigt!

Elon: Nja, det blir problematiskt, för från midjan och uppåt är jag vänsterradikal men så har jag två förstockade högerben och två mot en är ju i majoritet.

Drott: Utmärkt, du får bli folktopartist!

4. ÄLVORNAS SORTI (Drottningen och älvorna.)

Drott: Lycka till, du vackra gosse!
Om du vill ha hjälp av oss e
vi så glada att du vill
låta oss få hjälpa till.

Kör: Ja, låt nu oss få hjälpa till!
Trippa hit och trippa dit och
trippa fram en liten bit och
trippa runt är ingen sport
så nu ska vi trippa bort.
Trippa hitåt, trippa ditåt,
är en sort utav transport
så nu ska vi trippa bort.

[Älvorna ut, Iolanthe sist efter ett ömt farväl till Elon.]

[Josefin kommer in, herdinneklädd och på strålande humör.]

4a. JOSEFIN ENTRÉ (Josefin och Elon)

Josefin: Gomorron min fästis! [*kysser honom*]
Gomorron, Gomorra!
Här kommer din bästis
så sluta att knorra! [*klapp i grisbaken*]
Tyck om Josefin nu
och händerna gnugga
för du blir mitt svin nu
och jag blir din sugga
och vi ska ha bröllop idag, idag,
ja, vi firar bröllop idag!
Båda: Och vi ska ha bröllop idag, idag,
ja, vi firar bröllop idag!

Josefin: Men lordkanslern går inte med på det och jag blir inte myndig förrän om två år. Tror du inte du kan vänta i två år.

Elon: Två år! Har du aldrig sett dej i spegeln?

Josefin: Nä, aldrig! [*Elon tar fram en fickspegel.*]
Oh! Nej, du har rätt, det vore att begära för mycket.

Elon: Förresten, på två år kan du ju råka bli kär i någon av alla lorderna. Dom ligger ju allihop och suktar vid dina fötter.

Josefin: Ja, dom brukar vara artiga och uppmärksamma.

Elon: Uppmärksamma? Det var ju tjugofem stycken liberala lorder som trängdes för att klippa din lilla gräsplätt i våras. Och nog är det tjugofem konservativa lorder som hjälper dej på med kappan varje dag. Nej, varje dröjsmål är livsfarligt säger jag!

5. DUETT (Josefin och Elon.)

Josefin: Oss kan ingen annan skilja,
du är min och din är jag,
och din glädje är min vilja
och min vilja är din lag.
Ja, din glädje är min vilja
och min vilja är din lag.

Josefin: |Du är handsken, Elon: Handsken jag,
Josefin: jag är handen. Elon: handen du.

Josefin: Du är busken, Elon: Busken jag,
Josefin: jag är ros. Elon: ros är du.

Båda: Du [jag] är havet, jag [du] är stranden,
du [jag] är korven, jag [du] är mos. :|

Elon: Va' en svinaherdes maka
tycks en torftigt, tycks en grymt

Josefin: [Grymt?]

Elon: Mycket måste du försaka,
aldrig se av lyx en skymt,
mens dom rika allt fått smaka,
kanske mer än byxen rymt! [*måttar jättemage*]

Elon: |Du är sill Josefin: Sill är jag,
Elon: och jag potatis. Josefin: -tatis du.

Elon: Du är peppar, Josefin: Peppar är jag,
Elon: jag är salt. Josefin: salt är jag.

Båda: Du [jag] är svindyr, jag [du] är gratis.
Du [jag] är sugga, jag [du] är galt! :|

[Dom går ut. Lordernas procession marscherar in.]

6. LORDERNAS ENTRÉ (Tenorer och basar.)

Kör: Blås fanfar i horn och i trumpet, tantantara, tantantara,
slå nu takt på pukor och cymbaler, tzing bom,
till vår stolta procession, som högtidligt här framskrider.
|: Tantantara, tzing bom :|

Tenorer: Nig, nig för adelns dignitärer,
kryp, kryp för överhusets pärer,
ge fanfar för makten,
tuta och slå takten,
tantantara, tzing bom!

Basar: Nig, nig för överhusets pärer,
kryp, kryp, ni stackars proletärer,
tuta och slå takten,
ge fanfar för makten.

Alla: |: Tantantara, tzing bom :|
Född att styra Storbritannien
står man över valkampanjen.
Adelsmärket känner man igen,
blått blod rinner det minsann i en.
|: Tantantara, tzing bom :|

[Lordkanslern gör entré, får sina attribut: kedja, cape, klubba, lagbok.]

7. LORDKANSLERNS ENTRÉ (Lordkanslern och lordernas kör.)

LordK: Att lagen saknar undantag
är det som gör den till en lag
och lagens tolkning är aldrig vag
ty den som tolkar lagen är jag.
Och utan lag går mänskan vill
och alla onda ting blir till:
en våldsman här, en arbetslös
och där en övergiven tös.
Den flickan tar jag i min vård
som sann humanist och som kanslerslord.

Kör: Den flickan tar han i sin vård
som sann humanist och som kanslerslord.

LordK: Jag leder alltså som lordkans-
ler Englands högsta rättsinstans
som har till specialitet
en särskild form av välgörenhet.
Vi räddar då från syndens garn
föräldralösa flickebarn
och fostrar dem till hyfs och hut
och alla ser dom så söta ut!
En ynnest är det och en nåd
för en sann humanist och justitieråd.

Kör: En ynnest är det och en nåd
för en sann humanist och justitieråd.

LordK: När flickorna har vuxit till
sej kan ni gissa vad jag vill,
men det finns ingen plats för synder i
en kanslerlords förmynderi.
Fast inte känns det roligt sen
att gifta dom med andra män.
"Här en till dej och en till dej",
men aldrig nånsin en till mej.
En brist, javisst, och trist förvisst,
för en sann humanist som är kronjurist.

Kör: Och det kan vara trist förvisst,
för en sann humanist som är kronjurist.

Byron: Kan vi då komma igång med dagens ärende?

LordK: Javisst. Högsta domstolen är samlad. [*klubbslag, vecklar upp en skrivelse*] Och det gäller Josefin, kansleriets myndling som idag blir giftasvuxen och då har en lord anhållit om hennes hand. Ja, det är inte **en** lord utan en, två, tre ..., ja faktiskt allihopa utom jag själv. [*tar ner skrivelsen*] Och då vill jag först göra klart att även jag har kärat ner mig i flickan och jag tror också att jag skulle kunna göra henne mycket lycklig –

[*blänger runtomkring, alla nickar och hycklar bifall*] men min ställning förbjuder mej. Nå, jag har skickat lord Pärön att hämta Josefin så får hon själv välja vem hon ska ta. Och här kommer de ju!

[*Pärön kommer in med Josefin.*]

8. TRIO (Josefin, Byron, Pärön och lordernas kör.)

Josefin:	Min kanslerslord, min målsman kär, ni kallat mig och jag är här!
Kör:	Så vackert, så rörande! Helt enkelt hänförande!!
Byron:	Vi vänder oss alla till er, den vackraste kvinna vi känner. [<i>lorderna nickar ivrigt</i>] Små smilgropar syns när ni ler, [<i>lorderna suger in kinderna för att visa</i>] som två parabola antenner. Ni saknar beklagligtvis börd och bildning, förfining med mera, men det gör mig inte så störd, för sånt har jag själv så det räcker till flera.
Alla:	Ah –
Byron:	Hon saknar beklagligtvis börd men det gör mig inte så störd.
Alla:	Av bildning, förfining med mera har han [jag] så det räcker till flera.
Byron:	Av bildning, förfining med mera
Alla:	har han [jag] så det räcker till flera. [<i>Byron knäfaller för att fria men Pärön tränger sej fram.</i>]
Pärön:	Här råder en oskriven lag: Ett överhus är aldrig enat! Vi bråkar om alla förslag och vi tror det är så det är menat. Men helt nyligen enades vi – trots skilda partisympatier så får ni allas vår sympati, som bästa parti väljer vi er! Ja, helt nyligen enades vi. Det är ni som har vår sympati. Trots skilda partisympatier som bästa parti väljer vi er! Trots skilda partisympatier som bästa parti väljer vi er!
Josefin:	Det smärtar mej att svara nej till era galanta propåer men min bildning är ganska okej och jag lyckas rätt ofta förstå er. Min börd gick till helt normalt, det var inga komplikationer

	och för mej är det faktiskt egalt med förfining och samhällspositioner.
Alla:	Ah –
Trio:	Min [hennes] börd tycks ha skett helt normalt och för mej är det [henne är] faktiskt egalt.
Alla:	Det krävs för att få Josefin ing- en hög position och förfining.
Josefin:	Det krävs för att få Josefin ing- en hög position
Alla:	och förfining.
Kör:	Ah –, ah –, ah –, ah –, ah –, ah !
Trio:	Hos en fining,
Alla:	det krävs för att få Josefin ing- en förfining.

9. RECITATIV (Josefin och lordernas kör.)

Josefin:	Ni frestar mej med rikedom och prakt, över mitt hjärta har det ingen makt!
Kör:	Hallå! Man har en bättre sits som en ur adeln och herresätet är ändå den bästa sadeln.

10. BALLAD (Byron och lordernas kör.)

Byron:	Håna oss inte för att vi har fötts förnäma! Döm inte ädlingar för att vi är bekväma! Rang är ju inget brott, grevar kan göra gott och fast man har ett slott kan man sig gräma. Blått blod, blått blod, vår dyraste klenod som forsar som en flod, men det är bara blod, blott blod – ah, blått blod!
Kör:	Blått blod, blått blod, vår dyraste klenod som forsar som en flod, men det är bara blod, blott blod – ah, blått blod!
Byron:	Håna oss inte för de titlar vi fått ärva. Sir är väl inte sämre än att kallas herr, va? Adelskap har sitt pris – [<i>pekar i en katalog</i>] här kan, exempelvis, billigt en hel markis man lätt förvärva! Blått blod, blått blod ger ingen mänska mod, gör ingen mänska god, för det är bara blod, blott blod – ah, blått blod!
Kör:	Blått blod, blått blod ger ingen mänska mod, gör ingen mänska god, för det är bara blod, blott blod – ah, blått blod!

11. ELONS SÅNG (Josefin, Elon, Byron, Pärön, LordK, lorderna.)

Josefin: Förlåt mig om mitt svar
nu stöter er för pannan.
Jag må va' underbar,
men ack – jag har en annan!

Kör: Annan!?

Josefin: En annan.

Kör: Å fasa!!

LordK: Och vem är det som vågat att förföra
vår Josefin och trotsat min person?
[*Blänger på publiken, Elon smyger upp tätt bakom.*]

Elon: D'e jag, lordkansler, låna mig ert öra!
[*LordK griper reflexmässigt efter örat*]
I ord och ton ska jag ge min version.

Elon: En herde, jag, ...

Kör: En herde är han.

Elon: ...som kan idag ...

Kör: Idag kan han.

Elon: ...till maka sin ...

Kör: Till mockasin?

Elon: ta Josefin.

Kör: Ta Josefin!?

[*Josefin springer till Elons sida.*]

Elon: En herde, jag, Kör: En herde, han,
som kan idag idag han kan

Alla: till maka sin
ta Josefin.
Hon har sagt ja
och ska ida'
till äkta man
ta Elon Grann.

[*Byron och Pärön till varandra.*]

B+P: Olycksdag!
Som en dolk i ryggen!
Ödesslag!
Hon var just en snygg en.
När hon så
grymt oss kunde spola
ska vi gå
värdiga och coola!

[*Trumpetaren vinkas fram, utmarsch.*]

Kör: Vi ska gå, värdiga och coola.
|: Värdiga och coola, värdiga och coola. :| × 3
Fast hon sårat oss otroligt
och vårt sinne, förr så soligt,
nu är dystert, mörkt och oligt,
låtsas vi att vi har roligt:
Hahaha, hahaha, hahaha!
Tantara, tantara, tantara, tantara, rararara!
Tantara! Tantara!

[*Alla lorder går värdigt ut och kanslern ser till att Josefin följer dom.*]

LordK: Nå, min gunstige junker, med vilken rätt trotsar ni högsta domstolen?

Elon: Jag känner ingen högre domstol än naturens och den säger: Följ din natur och ta henne! Så susar alarna i dalarna, så sjunger häckarna längs bäckarna, grenarna på stenarna, revorna i skrevorna, getterna på slätterna, råttorna i grottorna...

LordK: Och snackarna i backarna. Men i rätten räcker det inte att snacka, man måste vara trovärdig genom vittnesmål, vandel eller börd.

Elon: Ni tror att vi saknar börd. Inte alls! Att vi blir ett par är ett naturens under... [*lurigt*] och ett underpar är ju börd i!

LordK: Vasa?

Elon: ETT UNDER PAR ÄR JU BIRDIE! [*mycket nöjd med vitsen*]

LordK [*surt*]: Det argumentet suger! [*lurigt*] Men inte så bra som en igel.

Elon: Vasa?

LordK: INTE SÅ BRA SOM EN EAGLE! [*mycket nöjd med vitsen*]

Elon: Nu blev jag putt...

LordK: Ni känner inte min yrkesetik. Låt mej berätta.

12. LORDKANSLERNS SÅNG (LordK.)

LordK: När jag rosig och ung gav mej på juridik,
sa jag till mej själv, sa jag:
Min bana ska inte bli nån annan lik,
sa jag till mej själv, sa jag.
Jag ska aldrig försvara en ertappad tjuv
med att målsägarn visst har en lös som är skruv
och själv inte varit på nykter kaluv,
sa jag till mej själv, sa jag.

Om juryn är blåögd ska jag inte slå,
sa jag till mej själv, sa jag,
blå dunster i deras blå ögon ändå,
sa jag till mej själv, sa jag.
Jag vill kunna känna, när jag går till sängs,
att jag inte gått med på att lagarna vrängs
(om än därigenom en oskyldig hängs),
sa jag till mej själv, sa jag.

Mitt mål och min rätt finns ej à la carte,
sa jag till mej själv, sa jag.
Jag tar inga mutor, jag köps inte svart,
sa jag till mej själv, sa jag.
Nej, jag är så vit som ett oskyldigt lamm,
att ta svarta pengar, det vore en skam
(speciellt i de fall när det kan komma fram),
sa jag till mej själv, sa jag.

När konungen sen ska en lordkansler ha,
sa jag till mej själv, sa jag,

så var det väl fan om han inte sa ja,
sa ja till mig själv, sa ja!
Men ges ingen rättvisa här på vårt klot
och statschefen visar sej va' idiot
så går det ju ändå med mutor och hot,
sa jag till mej själv, sa jag!

[Kanslern går, Elon ensam förtvivlad kvar, Iolanthe in.]

Elon: Å, Josefin, Josefin! Ska jag nu mista henne, buhu...

Iolanthe: Min son, du gråter på din bröllopsdag!

Elon: De blij igge blöddopp, buhu! Lådkasslern ha doppat de, buhu!

Iolanthe: Lordkanslern! [avsides] Å, om han bara visste!

Elon: Visste vadå? [gråter och stampar med foten] Om lådkasslern visste vadå?

Iolanthe: Det gör detsamma. Jag går till drottningen och ber om hjälp.

Elon: Ja, trösta mej!

[Lorderna smyger in på tå, Josefin mellan Byron och Pärön ser med förfäran Elon krama en okänd flicka. Alla tjuvlyssnar till deras samtal.]

13. FINAL, AKT I (Alla.)

Elon: Fastän det känns som ja'
nog aldrig mera ska
bli riktigt, riktigt gla'
så har jag dej!

Josefin: [viskar] Vad sa han?

Pärön: Jag tyckte att han sa
att han var riktigt gla' –
det kändes bra att ha
nån mer än dej.

Josefin: [stönar] Åh!

Kör: Vi tyckte att han sa
att han nu skulle ta
och känna på en bra
och riktig tjej!

Josefin: [stönar] Ah!

Iolanthe: Men stackars du, seså!
Jag tror att du kan nå
din kärleks mål ändå
med hjälp av mej.

Josefin: [viskar] Vad sa hon?

Byron: Jag tror hon svara så
att "här finns en berså
och kärlek ska du få
i den av mej!"

Josefin: [stönar] Åh!

Kör: Vi tror hon svara så
att "om du vill begå
nåt kärlekshejochhå
så har du mej!"

Josefin: [stönar] Ah!

Kvartett: Då finns ett litet hopp J: Då finns det inget hopp
att handlingens förlopp
ska kunna klarna opp
och molnen fly.
Då kan jag [I:du] kanske nå J: Då kan jag aldrig nå
min [I:din] kärleks mål ändå – och
i mörka sinnet åter morgon gry.

+Päron: En morgon gry, en morgon ny.

Josefin: Ah – !
Åh, du borde skämmas,
som du har betett dej,
och du borde stämmas
för att du förlett mej.
Jag duger väl bara
att diska och damma ...

Elon: Det är ingen fara, hon är ju – min mamma!

Byron: Hon är ju *vadå*?

Elon: Hon är ju min mamma!

Tenorer: Hon är ju *vadå*?

Basar: Han sa: D'e min mamma!

Kör: Hahaha, hahaha, hahaha!

[*LordK blänger ogillande på en efter en, som då ordnar anletsdragen*]

LordK: Men varför står ni och skrattar?
Sånt passar inte här.

Byron: Ett skämt ni nog uppskattar
har kläckts av stollen där.

Päron: Där satt han amorös
med en sjuttonårig tös –
vi kom på honom och goda råd var dyra.
Så, kan ni tro, han svor
på att flickan är hans mor.
Det är roligt, det, när han är tjugofyra!

LordK: Jamen kära lord, hallå,
inte kan ni väl gå på,
vad som sägs i hastigt mod och ungdomsyra.
Om man själv är sjutton år
tror jag inte att man får
sätta barn till världen som är tjugofyra!

Kör: Hahaha, hahaha, hahaha!

Elon: Bevisa faktum är väl ingen nödd.
Hon är och var min mor sen jag blev född!
Som spädbarn i
min moders famn jag låg.
Hon gav mig di,
med näring mig försåg.
Om inte mamma matat den hon fött
och inte ammat hade Elon dött!

LordK: [*rörd*]
Om hennes slurk han inte fått
så hade Elon hädan gått.

Kör: *[mycket rörda]*
Om hennes slurk han inte fått
så hade Elon hädan gått.

Päron: Men eftersom
hon inte är hans mor
så undrar man om
er gråt bör va' så stor.
Med tanke på
hur han sin vän bedrog,
synd är det då
att Elon inte dog.
Gråta kan man med större fog
just för att Elon *inte* dog.

Kör: Sant, mycket sant – vi gråter nog
just för att Elon inte dog.

Josefin: Hjärtlöse man, sök vård – du är för hård!
Mitt hjärta skänker jag till valfri lord!

Kör: Oh, lycka! *[ser hänförda på J]*

Elon: Josefin, hör på...

Kör: Olycka! *[blänger hotande på E]*

Elon: Du får inte gå...

Josefin: Tyst, kanalje, du bedrog mej!

Elon: Josefin, hör på...

Josefin: ... åh, du bedrog mej.

Kör: Tyst, kanalje, du bedrog'na, du bedrog'na!
[Elon ut.]

Josefin: Jag vill inte tillhöra överklass,
jag vill inte vara fin.
Gav korgen åt lorders kurtis en masse
och tog en som vaktar svin.
Men när som ett svin han sig betar
så vänder jag mig mot er och ler
fast hjärtat svider, lider, kvider
behöver ni inte vänta mer!

Om titlar och rikedom är allt
som överklass bryr sig om,
om pengar och rang anses va' så ballt
tar jag den som har mest av dom.
[pekar ut Byron och Päron]
Jag åtrås av två rika troll
som trånande kysser min kjortelfäll
fast hjärtat svider, lider, kvider
nu är jag er – vems spelar ingen roll!

Josefin: *[Till Byron och Päron]*
Till er jag ger mitt liv och lem.

Kör: Till vem?

Josefin: Är mej egalt.
Av er den ene ska mig få.

Kör: Vem då?
 Josefin: Struntar totalt.
 Jag är hos er i alla dar.
 Kör: Men var?
 Josefin: Irrelevant!
 Och blir grevinna i ditt hem.
 Kör: Hos vem?
 Josefin: Ointressant!
 Kör: Liljevit konvalje
 slapp en svart kanalje,
 lyckligaste kvinna
 som ska bli grevinna.
 Lyckliga kvinna, grevinna, grevinna.
 Men till vem? Ointressant!
 Inte sant? Ointressant.
 [Elon in, desperat.]
 Elon: Är jag förlorad, är min lycka död?
 Ånej!
 Kör: Åjo!
 Elon: Ånej!
 Kör: Åjo!
 Elon: Mäktiga älvor, kom och ge mig stöd!
 [Älvorna trippar villigt fram.]
 Älvor: Trippa häråt, trippa däråt
 ägnas älvors karriär åt.
 Kommer genast när du vill
 och vill gärna hjälpa till.
 Har du vallat svinen fel å nu
 står här i parlamentet?
 Är det dags att hjälpa Elon nu
 ur det predikamentet?
 Elon: Min älskling har fått för sej att jag har en annan flamma.
 Lorder: Fy skäms, så ruttet att man skräms!
 Elon: Fast jag har talat om att det ju bara var min mamma.
 Lorder: Ta den där om rödluvan och vargen med!
 Elon: Men det som mer än allt mitt unga sinne nu uppskärar
 och som min redan svåra situation extremt förvärrar
 är att hon tänker gifta sej med en av dessa herrar.
 Lorder: Ta den där om rödluvan och vargen med!
 Drott: O, grymma gamla gubbar, ni är alltför misstänksamma!
 Älvor: Fy skam, men sanningen ska fram!
 Drott: Den kvinna Elon kramade är verkligen hans mamma.
 Älvor: Det är inte rödluvan och vargen det!
 LordK: Jag såg dom inte kramas, men det kan ju va' detsamma,
 för om hon nu är sjutton går det inte, fan anamma,
 att påstå att den flickan skulle kunna va' hans mamma.
 Ta den där om rödluvan!
 Alla: Och vargen med!

Byron: Mången ursäkt har jag hört
 men nu gör ni mej bestört
 för den här, den måste va' den mest obskyra!
 Ge sej ut för mor och son
 är att inbjuda till hån
 om hon sjutton är och han är tjugofyra!

Alla: Ja, hon är sjutton år och han är redan tjugofyra.

Lorder: Fy skäms, så ruttet ... Älvor: Fy skam, men sanningen...

Päron: Kan ni hålla tyst ett tag
 med ert tjafs, för nu har jag
 hunnit utreda det hela matematiskt,
 och om hon är sjutton nu
 var hon bara minus sju
 när hon födde honom – det är problematiskt!

Alla: Om hon var minus sju så är det litet problematiskt.

Alla: Med vetenskaplig skärpa kan man sanningen utröna.

Lorder: Fy skäms, så ruttet ... Älvor: Fy skam, men sanningen...

Alla: Men här tycks resultatet mera låta som en skröna.
 Ta den där om rödluvan och vargen med!
 En sammanfattning utav denna utrednings kontenta
 tycks va' att Elon föddes av en minussjuårs jänta,
 och mödrar i den åldern är ju inte så frekventa.
 Ta den där om rödluvan och vargen med!

LordK: Hör ni ni, hör ni,
 nu får ni, hör ni,
 låta bli, hör ni,
 det är bra (nu)!
 Det ni gör, hör ni,
 bara stör, hör ni,
 så ni bör, hör ni,
 ta och dra (nu).
 Ska ni bo, hör ni,
 här måntro, hör ni?
 Lugn och ro, hör ni,
 vill vi ha.
 Så hallå, hör ni,
 apropå, hör ni,
 kan ni gå, hör ni,
 blir jag gla'!

Älvor: Hör ni ni, hör ni,
 nu ska vi, hör ni,
 ligga i, hör ni,
 det är bra!
 Det vi gör, hör ni,
 kanske stör, hör ni,
 men det bör, hör ni,
 ni fördra.
 Ska ni glo, hör ni,
 som på zoo, hör ni?
 Lugn och ro, hör ni,

	vill vi ha. Så hallå, hör ni, er nivå, hör ni, gör ändå, hör ni, ingen gla'!
Drottn:	Kan en drottning värre kränkas? Kan nån större fräckhet tänkas? Grymt blir straffet, hård blir näpsten. Hämndens pil har spänts, snart släpps den.
Josefin:	Utan hopp om nån försoning, krossas varje mänskoboning.
	<i>[Nu sjunger alla sina verser samtidigt. Bara J har ny text.]</i>
Josefin:	Vi får ångra vad vi brutit när brutalt vi döden ljutit.
	<i>[Drottningen ger upp ett starkt skri. Alla håller för öronen. Josefin flyr.]</i> <i>[Eventuellt kollar drottningen nöjt en ljudmätare.]</i>
Drottn:	Drygt hundra decibel va' det skriket, skyll er själva. Ert brott är svårt, ert straff blir hårt. Ajöss! Goodbye! Farväll, va! <i>[mot publiken]</i> Dom darrar – låt dom skälva i fuktig livstidscell, va på vatten, bröd och plågsam död. <i>[mot lorderna]</i> Ni har kränkt en mäktig älva!
Lorder:	Men ingen sa att tanten va' en mäktig, präktig älva...
LordK:	Säg, var nu lite snäll, va, och inte så formell, va! Att inte se att ni är fe, gör en knappast kriminell, va? Var har man mött en älva? Nån fantasynovell, va! Så jag tog er för traktens husmorskör eller damfotbollslagselva.
Lorder:	Vi tog er för traktens husmorskör eller damfotbollslagselva.
	<i>[Päron har kaffekopp i handen, Byron ölglas, LordK domarperuk.]</i>
Drottn:	Jag ser vad som blir första straffet: <i>[tippar med trollspöet ölglaset så det spiller i koppen]</i> öl i kaffet!
Celia:	Och kolla, nästa straff är dölätt: <i>[doppar peruken i glaset]</i> hår i ölet!

Leila: Jag vet nåt som känns bara SÅ rätt:
[tar koppen och tömmer i peruken]
 kopp i håret!

Drottn: Dessa små skämt var bara omen.
 Nu kommer domen!

Lorder: Förskoning!
[Drottningen pekar med trollspöt på Elon.]

Drottn: Elon, du kan lägga av
 herdekläder, herdestav.
 Du får överhusmandat
 såsom älvornas kandidat!

Kör: Bli en parlamentariker
 med en absolut majoritet
 och en resolut auktoritet!
 |:House of parliament,
 Englands parlament,
 parlament, parlamentariker.
 Bli en parlamentariker!:

Drottn: Vad du tillhör för parti
 struntar vi högtidligt i.
 Vänstern högern snarlik är,
 så bli blott parlamentariker.

Kör: Bli en parlamentariker
 med en absolut majoritet
 och en resolut auktoritet!
 |:House of parliament,

Lorder: kaosets parlament,
 Kör: parlament, parlamentariker.
 Bli en parlamentariker!:

Drottn:*[talas]* Varje elonställt förslag
 gäller bums som brittisk lag.

Kör: Åh!

Drottn: Varje elonlagd motion
 antas med acklamation.

Kör: Nej!

Drottn: Era arbetstidsförmåner
 kommer han att ta ifrån er.

Kör: Fy!

Drottn: Älgjaksledigheten tror ja'
 redan bara är historia.

Kör: Nåd!

Drottn: Har man lön för annat pyssel
 upphör fallskärmen från Bryssel.

Kör: Skona oss!

Drottn: Och till slut, på Elons order
 dubbas alla män till lorder!

Kör: Ve, fasa!

Älvor: D'e fas A!
 Den första fasen
 och lite till ska ni väl ha sen!

Alla: Med Elon som bestämmande
är framtidsbilden skrämmande
för ingen vet
vad det konkret
kan få till konsekvens.
Och vågar någon lord ta spjärn
och söker sätta sig på tvär'n,
då är han knäpp,
då får han knäpp
på näsan så det känns!

Älvor: Hans smeknamn e
nu HSB –
han är den som bestämmer här
så Elon Grann
blir god tyrann,
sån där som Tony Blair.

Lord: Som män så måste vi få sagt
att kvinnor inte bör ha makt.
Er genustyp
är Venus, typ.

Älvor: Ett genusperspektiv!
Ett Venusperspektiv!

Alla: Som kvinnor [män så] måste vi få sagt
att kvinnor också [inte] bör ha makt.
Er [Vår] framtidsbild är skrämmande
med Elon som bestämmande
för ingen vet
vad det konkret
kan få till konsekvens.

Lord: Vi propsar på
att återgå
till *status quo*.

Älvor: Det är latin!

Lord: Men bebisar
med nybisarra
hybrisar.

Älvor: En grekisk term!

Lord: Kan manne bli
av såna gli
en *wannabe*?

Älvor: Ett engelskt ord!

Lord: Ett engelskt ord, en grekisk term men först latin.

Älvor: Ni propsar på
att återgå
till *status quo*.

Lord: Det är latin!

Älvor: Som bebisar
med nybisarra
hybrisar.

Lord: En grekisk term!

Älvor:	Kan manne bli av såna gli en <i>wannabe</i> ?	
Lorder:	Ett engelskt ord!	
Älvor:	Ett engelskt ord, en grekisk term men först latin.	
Alla:	Med Elon som bestämmande är framtidsbilden skrämmande för ingen vet vad det konkret kan få till konsekvens. Och vågar någon lord ta spjärn och söker sätta sig på tvär'n, då är han knäpp, då får han knäpp på näsan så det känns!	
Lorder:	Ni låtsar bara ha sån makt, vi trotsar bara vad ni sagt. Ni tror er ha oss i ert våld men ni har kaos i er sold! Ni låtsar bara ha sån makt, vi trotsar bara vad ni sagt. Ni tror er ha oss i ert våld men ni har kaos i er sold.	Älvor: Vi har sån makt som vi har sagt. Vi tror vi har er i vårt våld. Vi har sån makt, vi har sån makt som vi har sagt, som vi har sagt. Vi tror vi har er i vårt våld. Vi tror vi har er i vårt våld.
Alla:	Så vi har makt, men ni har ingen makt. Nej, ni har ingen makt!	

[Älvorna hotar lorderna med sina trollspön, ger sej sedan av med Elon. Josefin springer fram för att be om förlåtelse. När han vänder henne ryggen faller hon avsvimmad i armarna på Byron och Pärön.]

AKT 2

[En soldat utanför Houses of Parliament går vakt med gevär på axeln.]

1. VAKTPOSTENS SÅNG (Soldat Snygg.)

Snygg: Att hela natten stå på vakt,
som jag, är ingen riktig höjdare,
men ändå vill jag här ha sagt
att ingen kunde vara nöjdare.
Visst har mitt liv en sorgkant,
[kollar naglarna på vänster hand]
kanske särskilt när jag på min nagel ser,
men guldkant är för mej att tänka
och att göra iakttagelser.

Och av observationer stöds
trallallala, trallallala,
att varje gång en mänska föds,
trallallala, la,
så har naturen gjort ett val
bland dessa två alternativ:
att antingen skapa en liberal
eller också en liten konservativ.
Trallallala, trallalla ja,
är bebisen inte liberal
så är den alltid konservativ!
Trallala!

I parlamentets båda hus
går många, många ledamöter in
och mångens insats är diffus
förutom byxbaken han nöter in.
Dom lever upp när det är val,
då hålls det tal och röster fiskar dom.
Sen gäller enklare moral:
dom röstar som partiet piskar dom.

Men jag, som tänker själv, kom på,
trallallala, trallallala,
en sak som ingen kan förstå,
trallallala, la.
För varje nyfött mänskoliv
så har naturen gjort sitt val:
det blir en liten konservativ
eller också en liten liberal.
Trallallala, trallalla ja,
[låtsasvaggas på höger arm]
en skrynklig liten konservativ,
[låtsasvaggas på vänster arm]
en skrikig liten liberal!
[påkissas] Trallala!

[*Älvor in och trippar kring på scenen.*]

2. PARLAMENTSKÖR (Älvor och lorder.)

Älvor: Elon är mäktig politiker –
hans förslag blir alltid tagna
och hans värsta kritiker
känner sig jämt på förhand slagna.
Högerpampar, vänsterklampar
som på sin nästa så gärna trampar,
tyst och stillsamt lommar dom fram –
Elon gör dom fromma som lamm!
|: Fromma som lamm lommar dom fram! :|
Elon gör dom fromma som lommande lamm!

[*Lorderna kommer ut från överhuset.*]

Lorder: Ja, vilken präktig politiker –
hans förslag bör bli avslagna
utav oss, hans kritiker,
men vi är på nåt vis bedragna.
Högerpampar, vänsterklampar,
vi på vår nästa så gärna trampar.
Nu måste någon stoppa det här,
vicken spicken soppa det är!
|: Soppa det är, stoppa det här! :|
Vicken spicken soppa det stoppade här!

Alla: Elon är mäktig politiker,
alla hans förslag bli tagna
av hans värsta kritiker.
|: Ni [vi] kan inte stoppa det här! :|
Vicken spicken soppa det är!

[*Päron och Byron ut från överhuset, märkbart upprörda.*]

Celia: Ni verkar lite irriterade.

Päron: Gör vi? Nej då, vi är inte irriterade – vi är skitförbannade! Er
lymmel till skyddsling vänder upp och ner på allt. Vi har just
nu röstat för att adla en hel yrkesgrupp – gissa vilken?
Rocksångare!! Sir Rockslusk, I presume! Och eftersom det är
er lymlings motion kan vi inte avslå den. Ert trixande har gjort
honom till minister.

Leila: Fe-minister? Det är ju alla partiledare nu för tiden. Och vad är
det för fel på rocksångare? Vår gamle älvkung var det,
remember the King?

[*Älvorna sorlar sentimentalt och nickar.*]

Artistnamnet Älvis...

Byron: Det är väl inget fel att kunna något, men om kompetensen
släpps in här i överhuset – då skulle man till slut inte kunna
skilja på oss och underhuset!

Celia: Tänkte inte på det!

Päron: Tänk på det nästa gång, det finns *en* enda brittisk institution där
ingen förbättring överhusettaget är tänkbar. [*pekar på huset*]

3. LORD PÄRONS SÅNG (Päron, älvor och lorder.)

Päron:	När "Old Britannia ruled the waves" på haven vida omkring gav överhuset aldrig ens nåt sken av att ha kompetens att "rula" någonting. :Men ändå sken vår stjärna klar på Storbritanniens storhetsdar.:
Kör:	Men ändå sken vår stjärna klar på Storbritanniens storhetsdar!
Päron:	När Wellington gav Bonaparte det stryk han länge förtjänt, om husets lorder sägs det att dom inte gjorde minsta skvatt – och gjorde't suveränt. :Så fick vår stjärna lysa klar som i Britanniens storhetsdar.:
Kör:	Så fick vår stjärna lysa klar som i Britanniens storhetsdar!
Päron:	Om alla lorder denna dag på sina näsor ser och överhuset sen beslöt att aldrig lägga dom i blöt i svåra frågor mer. : Då kan vår stjärna lysa klar som i Britanniens storhetsdar.:
Kör:	Då kan vår stjärna lysa klar som i Britanniens storhetsdar!

[*Leila har under sången funnit lorderna mycket tilldragande.*]

Leila: Vilka charmerande gentlemän, inte sant Celia?

Celia: Javisst, finns det något så sexigt som – självgod nedlåtenhet!

Byron: Sätt då stopp för er skyddslings framfart och avbryt denna
ovärdiga fars! Publiken har inte kommit hit för att skratta!!

Leila: [*tårögd*] Det kan vi tyvärr inte. [*till Celia*] O så gulliga dom är!

Celia: [*trånsjuk*] Ja, om vi ändå kunde göra läckerbitarna till viljes!

4. LEILAS OCH CELIAS DUETT (Leila, Celia, älvor och lorder.)

Leila:	Förgäves ni oss ber – stå kvar! Vi lyder inte er – stå kvar! ni tror väl att vi fallit platt och ska förstås utnyttja oss – [<i>söker tillmäle: Din ...</i>] din karl! Vi känner nog er sort: förtryck som sport! – stå kvar!
Älvor:	Ni tror väl att vi fallit platt och ska förstås utnyttja oss – [<i>söker tillmäle: Din ...</i>] din karl!

Vi känner nog er sort:
förtryck som sport! – stå kvar!

Celia: Visst är ni söta, men – stå kvar!
men män är alltid män – stå kvar!
och innerst rör vårt djupa hat
symbolen för patriarkat:
En karl!
Despotisk, aggressiv
[blygt] och attraktiv... – stå kvar!

Älvor: Ja, innerst rör vårt djupa hat
symbolen för patriarkat:
En karl!
Despotisk, aggressiv
[blygt] och attraktiv... – stå kvar!

P+B: Ja, hånar ni vårt kön, haha,
men vill ha kärlekslön, haha,
så ställ er sist i kön!

Älvor: Stå kvar!

Lorder: Vi drar!

[*Lorderna ut, älvorna ser trånande efter dom. Drottningen in.*]

Drottn: Skäms älvor, att stå och blänga efter karlar! Vet ni inte att det
är tjugo års dödsstraff på att gifta sej med en dödlig?

Leila: [svärmiskt] Men inte på att fantisera om det!

Fleta: [svärmiskare] För då måste vi alla avrättas bums!

Drottn: Åh, detta är svaghet – den ska bekämpas.

Celia: Ja, visst är det svaghet, men... [förklarande] den är så stark!

Leila: Drottningen vet nog inte hur påverkad man kan bli.

Drottn: [sluddrigt] Vet inte jag! [intensivt] Tror ni inte manlig skönhet
gör mig knäsvag? Se på den mannen! [Pekar ut vaktposten.] En
fulländad gestalt. [Till vaktposten.] Vem är ni, min herre?

Snygg: Menige Snygg, andra grenadjärvaktkompaniet!

Drottn: Vet ni om att ni är en stilig karl?

Snygg: Jag brukar väcka allmän beundran.

Drottn: Det kan jag tänka mig. [Till älvorna.] Ack, om jag gav efter för
mina instinkter skulle jag kasta mig i armarna på denne sköne
yngling. Men jag stålsätter mig, jag övervinner mina djuriska
luster. Så måste ni också göra!

5. DROTTNINGENS SÅNG (Drottningen och älvorna.)

Drottn: Ack, ni vill ha en gosse grann,
men det är bra vi inte kan
som älvor ta en dödlig man.
Ni vill ha smek kan jag förstå,
men bättre leksak kan ni få.
I alla fall ett kramigt djur –
en liten nalle, eller hur?

[*Älvorna nickar och drar fram var sin sliten nalle, utom en som har en
snobb. Drottningen sjunger till den besvärat oberörde vaktposten.*]

Du – Nalle Puh,
jag – din Christoffer Robin.

Vår lilla värld
är utan flärd,
där kommer ingen snobb in.

[*Älvan med snobben ser betänksam ut, slänger den i slutet av versen.*]

Alla: Du – Nalle Puh,
vi – din Christoffer Robin.
Vår lilla värld
är utan flärd,
där kommer ingen snobb in.

Drottin: Trots god vigör blir han ett lån
ty att han dör koms ej ifrån.
Det är bästföredatum på'n!
Välj hellre vid ert frieri
en som är tidlös liksom vi.
En som är karlakai bland män –
jag menar barbie-dockan Ken!

[*Nallarna kastas och dockor dras fram. Drottningen sjunger till den
ännu mer besvärat oberörde vaktposten.*]

Men är du Ken,
glöm inte bort din Barbie!
Vackrare par
ej skådats har
bland snobbarna på Derby!

[*Älvan som kastat snobben är förvirrad, tar upp den i slutet av versen.*]

Alla: Men är du Ken,
glöm inte bort din Barbie!
Vackrare par
ej skådats har
bland snobbarna på Derby!

[*Älvor och drottning går suktande ut. Josefin in.*]

Josefin: Vilket hemskt öde – förlovad med två grevar på en gång och
ändå olycklig! Alltihiop är den där eländiga Elons fel, tro inte
att jag vill ha honom tillbaka! Jag har blivit elonallergiker.

[*Päron och Byron in.*]

P+B: Josefin, min egen älskling!

Josefin: Nu får ni bestämma er. Vems egen älskling är jag?

Byron: [*illa till mods*] Vi hade liksom tänkt lämna den saken åt dej.

Josefin: Åt mej! Men varför skulle jag bry mej om det? Ni är väl precis
lika adliga och stenrika och fula båda två.

Päron: [*suckar*] Ja, det är vi ju faktiskt. Åtminstone jag.

Byron: Nej, nej, nej, inte är du så särskilt ful heller.

Päron: Jo, Byron, jag är riktigt ful – jag med!

Byron: På sätt och vis är du kanske det. Så på det hela taget kanske
hon vore lyckligare med mej. Men det kan jag inte tro själv.

Päron: Jo, men det är jag säker på att hon skulle bli. Det trista är att
om du tar min flicka ifrån mej så blir jag tvungen att duellera
med dej på liv och död. Det är tradition bland oss Päron och vi
håller på traditionen – det är en annan tradition vi har.

Byron: Och vi som varit bästa vänner sen vi var pojkar. I alla fall jag.
 Pärön: Jag var också pojke! Och det ska jag säga, kära Byron, att om jag råkar ha ihjäl dig, så skulle det förmörka hela min tillvaro!
 Byron: Kära Pärön, om du tar så illa vid dej kommer det inte i fråga. Ska någon av oss ta livet av den andre så må det bli jag!
 Pärön: Nej, nej, det kan jag inte gå med på. Då skulle ju hela *ditt* liv förmörkas av ändlös ånger och självförebråelse.
 Byron: Nej, inte hela livet, kära du. Efter en tid skulle jag komma över sorgen och saknaden.
 Pärön: Det var ädelt sagt men jag står inte ut med att förorsaka dej ens en veckas lidande för min skull.
 Byron: Men jag försäkrar dej, det skulle inte vara en vecka.
[uppmuntrande] Det skulle inte vara en dag ens en gång!
 Josefin: Kan ni då kanske avstå från duellen och fortsätta vara vänner?
 Pärön: Ja, vad gör man inte för vänskaps skull!

6. KVARTETT FÖR VÄNSKAPS SKULL (J, P, B och vaktposten)

Byron:	Du får mitt gods, du får mitt gull med full försäkring utan tull för gammal vänskaps skull!
Pärön:	Jag kastar mig för dig omkull, jag rullar mig i stoft och mull för gammal vänskaps skull!
Josefin:	Men sluka mej med hår och hull, det skulle stöta på patrull, sir Bill och Bull, för gammal vänskaps skull!
Alla:	Ja, silver och gull och sånt lullull kan mången ge bort för vänskaps skull men det blir ändå för hårda bud att skänka bort sin egen brud.
Snygg:	Man kan väl vara vän ändå, vän ändå?
Alla:	Var vänner ändå, ändå! Man kan väl vara vänner, vara vän ändå!

[Alla ut. Lordkanslern in, helt förstörd med Pärön och Byron i släptåg.]
[Han har glömt att ta av sej nattmössan.]

7. LORDKANSLERNS MARDRÖM (Lordkanslern)

LordK:	Plågad av kärlek! Sömlös i min säng! Olyckligt kär! Min nattro mig förmenas! Riden av maran! Svartsjuk, arg och rädd! Det skratt jag hör låter som en hyenas!
	När jag lagt mig och släckt och mitt enda projekt var att somna ifrån grubblerierna, då drogs plötsligt ridån i mitt inre ifrån för de nattliga tvångsfantasierna. Och sen var det ju stopp för mitt fåfänga hopp

att få slumra i Morphei armar in,
för i strålkastarsken träder på denna scen
unga damer med yppiga barmar in.
Och jag vill inget se, jag vill inte va' me'
för jag är inte nån Casanova,
men jag blir inte fri detta nattklubberi
som ser till att jag inte får sova.
Börja tänka på mat brukar ge resultat,
men nu blir det mest ankbröst och skinkor.
När jag sen desperat rabblar bibelcitāt
kommer versen om Babylons slinkor!
Och jag kastar mig hit och jag kastar mig dit
och jag vrider och snor mig i sängen
till dess lakan och filt protesterar så vilt
att de landar långt ut i terrängen.
När jag hamnade i absolut apati
sluta' tankarna plötsligt att mala
och så kom då John Blund med en rund liten hund
och jag sjönk i en feberdrömsdvala.
Och jag tyckte mej stå på en flotte för två
med ett fruktansvärt flyt nerför Themsen,
så jag fråga' förstås vart vi ämnade oss
och, i så fall, hur man kommer hem sen.
Vi gör flottbesök här, sa min medresenär
som nu uppträdde i amiralshatt
och till de' ett livré utav silverlamé,
från nån brasiliansk karnevals natt.
Och jag själv bar turban till en purpurkaftan
ton i ton med dom lila damaskerna,
lite smått grandios eller studentikost
som jag brukade klä mig på gaskerna.
Men en virvel, ett sug från en stor centrifug
sög oss in i en tunnel med räls i
och vid nästa station fick jag information
om att flygbussen avgått från Chelsea.

Jag får ta en ballong ifrån denna perrong,
tänker jag nu och fyller på helium,
sen iscensätter jag Kristi Himmelsfärdsdag
enligt Lukas och hans evangelium.
Men då hör jag ett rop från en kacklande hop
av kusiner och fastrar och bryllingar
som tycks bryta på dansk och vid närmare gransk-
ning är haner och höner och kyllingar.
Så förbittrad på kacklet och trött på debaclet
jag schasar och schasar och schasar,
men det har på nåt vis blivit vinter och is
som nu krasar och krasar och krasar,
och då har jag väl tur, inte sant eller hur,
som har konståkningsskridskor på fötterna?

Jag är glad som ett barn fast jag är stora karln
så det pirrar uti hjärterötterna.
Jag tar sats och tar fart och det känns underbart
när jag sätter en tredubbel Salchow –
hur det nu kan gå till, för jag ligger ju still
på min bädd i min sängkammarralkov!

Min madrass ligger snett och är fuktig av svett
och det dryper av linnet och kryper i skinnet
för armen har domnat och benet har somnat
och nertill så hötter två hiskliga fötter
som luktar som skunkar, och pulsarna dunkar
och ljudet förstärker att huvudet värker
precis som i fält när man legat i tält
på en veckolång vintermanöver!
[tre rosslande andhämtningar]
Men när jag tittar ut är det dagsljus till slut.
Ack, den natten var lång, liksom också min sång.
TACK OCH LOV ATT DOM BÅDA ÄR ÖVER!

[Faller utmattad bakåt, fångas av Pärön och Byron.]

Pärön: Men ert nåd, om ni är så olyckligt förälskad i flickan, varför
gav ni henne då till oss?

Byron: Vi delar gärna med oss till ert nåd.

LordK: Tack, det är snällt, men som lordkansler har jag ju redan
nominerat er och inte mig själv.

Pärön: Ni kan väl överklaga hos er själv. Lordkanslern är en god man
och har säkert medkänsla med er.

Byron: Svag för smicker är han också, försök med det!

LordK: Ja, ni har rätt, jag ska göra en djärv framställan!

Pärön: Amor står den djärve bi! Minns du skolbalen på Eton? *[knuffar
menande på Byron.]*

Byron: Ack, vad skraja vi var. Men det fick man inte visa!

Pärön: Du skötte alltid snacket. "Nu håller byrån låda", sa vi.

8. DANSTRIO (Lordkanslern, lord Pärön och lord Byron)

Pärön: Om någon tjej
stötte på dej
måste du tygla skrämselhickan.
Köra en bluff
och spela tuff,
låtsas att stålar ha på flickan.

Alla: Aldrig, aldrig, aldrig annars
fick man kyssa flickan!
Fast vi blivit män nu lite till mans
gäller det ännu för en romans:
Man måste våga fråga chans –
då går det hela som en dans.

[Dans.]

Byron: Träffas ni två

ska du bre på
 smaskigt, för ska're va' så ska're.
 Med kärlekskrut
 ladda och skjut,
 träffar du mitt i prick så tar'e!
 Alla: Aldrig, aldrig, aldrig skjuter
 nära någon hare!
 På ödets lott vinns mer än på Triss,
 så om du blott fått träff med din miss,
 såsom ett skott på kortdistans
 går sen det hela som en dans!
 [Dans. LordK nu mycket muntrare.]
 LordK: Tack ska ni ha,
 nu är jag gla'
 men jag har känt mig lite plågad
 av en fobi
 mot frieri –
 jag var ju rädd för att bli sågad.
 Alla: Aldrig, aldrig, aldrig var hon
 hågad att bli frågad.
 Fastän blodet mörkblått e
 ökar modet när man är tre.
 Lyckan står den djärve bi
 både i spel och frieri.
 [Dans under resten av sången.]
 Fastän blodet mörkblått e
 ökar modet när man är tre.
 Bara man vågar fråga chans
 så går det hela som en dans!

[Dansar ut, arm i arm. Elon in, bedrövad.]

Elon: Nu är jag partiledare för alla partier utom skulderpartiet.
 Skulder, nej tack – oskulder, ja tack! Aproppå det saknar jag
 Josefin. Å, Josefinfinfin, Josejosejosefin!

[Josefin in.]

Josefin: Ja, vad vill du?

Elon: Oj, är du här! Eller är grevinnan här, ska man väl säga nu.

Josefin: Och har din mamma kommit hem från skolan, ska jag väl
 fråga. Hon är ju så att säga lite ovanligt ung!

Elon: Tycker du det, hon är i alla fall några hundra år!

Josefin: Javisst ja, hon är ju älva. Eller var det tomtemor du sa? Har du
 tänkt på att du också borde vara älva då?

Elon: Det är jag också, hit ner. Jag har bara inte vågat säga det förut.

[Josefin petar försiktigt Elon i magen. Elon skrattar hysteriskt.]

Elon: Hjälp, sluta, älvor är så kittliga!

Josefin: Förlåt mej vad jag trodde om er! Hon ser ju så ung och söt ut.

Elon: Min mormor och mina mostrar ser lika unga ut, dom.

Josefin: [kramar honom] Då vet jag att varje gång jag kommer på dej
 med en snygg ung tjej så är det nån gammal tant i släkten.

9. GIFTDUETT (Josefin och Elon)

Elon:	Men om vi nu ska bli gifta, jag och du bli man och fru, inte mycket tid att vifta på har varken jag eller du. Du kan lockas bli grevinna, kanslern hinna stifta en lag, jag en annan kvinna finna – trygg går varken du eller jag!	
Josefin:	Frestelserna är så stora, bäst vi gör det här och nu! Ingen tid finns att förlora om det ska bli jag och du. Du kan lockas av en älva, jag av lordernas förslag. Vi får vakta på oss själva om det ska bli du och jag! Ah –.	
Båda:	Ah –. Inte mycket tid att vifta på har varken jag eller du om vi båda ska bli gifta, jag och du bli man och fru.	
Elon:	Ingen tid finns att förlora om det ska bli jag och du.	Josefin: Jag och du!
Båda:	Frestelserna är så stora, bäst vi gör det här och nu! Inte mycket tid att vifta på har varken jag eller du om vi båda ska bli gifta, jag och du bli man och fru. Man och fru, jag och du.	

[*Iolanthe in, glädjestrålade eftersom hon uppfattat slutorden.*]

Iolanthe: Gratulera mej – jag ska bli svärmor!

[*Kramar.*]

Elon: Men någon måste få lordkanslern att ge med sej. Mamma, vi litar på din övertalningsförmåga!

Iolanthe: [*upprörd*] Nej! Nej, jag får inte visa mej för honom.

Josefin: Snälla ni, hela vår lycka beror på det.

Iolanthe: Ni vet inte vad ni begär. Lordkanslern är – min make.

E+J: Uh!?

Iolanthe: Min man och Elons far. Men han tror att jag dog barnlös och han får aldrig veta sanningen. Då väntar dödsstraff för mej.

E+J: Uh!?

Iolanthe: Men där kommer han – min slöja!

[*Hon beslöjar sig, Elon och Josefin smyger bort. Lordkanslern in.*]

LordK: Segern är vunnen! Mina ansträngningar kröntes med framgång och vi är nu lagligen trolovade! Men vilken pärs – jag trodde

aldrig det skulle gå att prata omkull mig. Först framhöll jag att jag genom många års personlig bekantskap väl kände till min högtstående moral. Sedan spelade jag cyniskt på mina känslor och till slut smickrade jag mig för min storsinhet. Det gjorde susen – då gav jag med mig, motvilligt!

[Iolanthe närmar sig beslöjad, knäfaller framför LordK.]

10. RECITATIV OCH BALLAD (Iolanthe.)

Iolanthe: Min lord, åt er jag mig nu anförtror.
Jag ber er, hör en vädjan från en mor!
Hör på min bön och bönhör om ni kan
min unge son – han heter Elon Grann.

Min son har två rivaler här,
lord Byron och Pärón,
men flickan som han håller kär,
hon älskar blott min son.
Ni hade en gång själv en fru,
tidigt hon föll ifrån,
men hedra hennes minne nu
med godhet mot min son.

Er son, ifall ni haft nån son,
han kunde varit kär
i någon flicka härifrån
och haft, som ni, begär.
När ni med henne vänsrades
bak sätet i landån,
det sköte som då grenslades,
det kunde fött er son!

[LordK först skakad och rörd men stramar sedan upp sej.]

11. RECITATIV (Iolanthe, lordkanslern, drottningen och älvorna.)

LordK: Visst är jag rörd, visst ömmar nu min hud,
men Josefin ska bli min egen brud.

Iolanthe: Din brud? O gud!

LordK: Det ska hon bli – inga protester, inte ens ett ljud!

Iolanthe: Mitt öde har beseglats
av orden som du sagt.

Älvorna: *[utanför scenen]* Nej, säj ej! Nej, säj ej!

Iolanthe: Det minne som förreglats
du nu i ljuset bragt.

Älvorna: Nej, säj ej! Nej, säj ej!

Iolanthe: För Elon livet nu
jag ger idag.
Du sörjer än din fru,
din fru – är jag!

Älvorna: Ajajaj, ajajaj, ajajaj, ajajaj! Illa, oooo, illa, oooo!

LordK: *[känner igen henne]* Iolanthe, du lever!

Iolanthe: Ja, lever – låt mig nu dö!

[*Drottning och älvor in. Iolanthe knäböjer som för att halshuggas.*]

Drottn: Tjugofem år har förflutit
sedan sist du dig förbrutit.

Älvorna: Ajajaj, ajajaj, ajajaj, ajajaj! Illa, oooo, illa, oooo!

Drottn: Tag ditt straff ifrån mitt spö!

Böj ditt huvud, du skall dö!

Älvorna: Ajajaj, ajajaj, ajajaj, ajajaj!

Illla, illa, illla, oooo! Illa, illa, illla, oooo!

[*Lorderna och vaktposten in. Drottningen höjer sitt trollspö.*]

Leila: Stopp! Om hon ska dö måste vi alla dö, såsom ock vi syndat
liksom hon syndat haver!

Drottn: Va!? Har ni också gift er?

Celia: Ja, vi är alla grevinnälvor, hertiginnälvor, markisinnälvor eller
friherrinnälvor nu.

Päron: Det är vårt fel – vi var oemotståndliga.

Drottn: Så hemskt, jag måste ta livet av er alla på fläcken. Lagen är
entydig. [*Rullar upp pergament och läser.*]

"Dödsstraff följer, icke benådning.

Verkställs på fläcken till allmän beskådning."

LordK: Om ers höghet tillåter skulle jag, som högste lagvrängare,
föreslå en annan läsart. [*Tar rullen och läser.*]

"Dödsstraff följer icke. Benådning

verkställs på fläcken till allmän beskådning!"

[*Alla jublar, drottningen med.*]

Drottn: Förträffligt, jag önskar er lyckliga blandäktenskap, men själv
kan jag bara tänka mig en renrasig älskare. Soldat Snygg!
Sårar det er om jag gör er osårbar?

Snygg: Nej, ers höghet.

Drottn: Om jag gör er odödlig?

Snygg: Nej, ers höghet.

Drottn: Om jag gör er till min make.

Snygg: Nej, ers ... älskling!

[*När han omfamnar drottningen ser man att han fått vingar på ryggen.*]

[*Josefin springer fram med stor gammaldags lådkamera.*]

Josefin: Allesammans nu, ställ upp för bröllofsfotot!

[*Hon ställer kameran på ett stativ, springer tillbaka och poserar med
dom andra. Kamerablixten går, dom går undan och en stor skuggbild
har skapats på bakväggen.*]

12. FINAL (Alla.)

Josefin: Nu är det knäppt!

Vilket koncept –

bröllop med asynkrona vigslar

multimedialt

helt digitalt

plåtat med hundratusen pixlar!

J+Io+Dr: Aldrig, aldrig, aldrig såna

pixlar plåtat vigslar!

Så kom igen

	och minns vad vi fann: Älvor och män kan älska varann. D'e ingen hejd på vad vi kan, ingen apartheid här minsann!
Alla:	Så kom igen och minns vad vi fann: Älvor och män kan älska varann. D'e ingen hejd på vad vi kan, ingen apartheid här minsann!
	[<i>LordK stirrar fascinerat på sitt fickur.</i>]
LordK:	Vilken succé, klockan min e ... ja, ni kan kolla tiden själva, nu likadan som Elon Grann, för båda två är nu halv älva!
K+P+B:	Älva, älva, älva, dom får väl va' älvor själva! Brittiska lorder har ett tabu: tar inga order ens av sin fru. Men om hans älva säger till gör han så gärna som hon vill!
Alla:	Brittiska lorder har ett tabu: tar inga order ens av sin fru. Men om hans älva säger till gör han så gärna som hon vill!